

[Arne Christiansen]

mistet jordforbindelsen, fordi han har forladt dette hus. Det er der måske en gang imellem – kunne man fristes til at sige – andre der midlertidigt gør. Men som sagt: ude af øje, ude af sind, åbenbart.

Jeg takker for gentagelsen af, at der ikke er noget alternativ til NATO. Jeg synes, det var nødvendigt at få det fastslået. Når spørgsmålet overhovedet kan rejses – det var, som om hr. Lasse Budtz var overrasket – er det selvfølgelig på baggrund af holdninger og handlinger og udtalelser, efter at socialdemokratiet er kommet i opposition. Men nu har ordføreren altså på ny bekræftet det her, og så må vi altså håbe, at der er indhold bag ordene.

Jeg er ligesom andre overrasket over den helt store glæde, som hr. Lasse Budtz giver udtryk for, når det gælder tilslutningen til dagsordenen. Vi har naturligvis læst den og læst den grundigt, og jeg gentager: der er intet i den, der anfægter den politik, som udenrigsministeren i dag har gjort rede for. Jeg håber også, at hr. Lasse Budtz har noteret sig, at det radikale venstres ordfører kunne have ønsket den langt stærkere. Det siger nok også lidt om indholdet i den.

Det indgår naturligvis også i de overvejelser, som vi har haft: hvad er konsekvensen, og hvilken fortolkning kan der lægges i den? Det skal jeg ikke bruge tid på her. Jeg mener, den bør stå for det, den er – og forhåbentlig stå længe, nu da hr. Lasse Budtz har sagt, at vi har fået en afklaring af den sikkerhedspolitiske holdning her i tinget. Det vil altså manifestere sig om et øjeblik, når der skal stemmes om denne dagsorden.

Gert Petersen (SF):

Jeg hørte, at den konservative ordfører var taknemmelig for udenrigsministerens svar til mig. Jeg må sige, at der skal fattigdom i ånden til for at føle sig taknemmelig over det. Jeg har sjældent været ude for et sådant forsøg på at tale udenom og trække alle mulige andre sager ind i diskussionen.

Jeg sagde, at udenrigsministeren med sin redegørelse havde vildledt folketinget. Udenrigsministeren benægter det, og nu skal jeg bevise det. Jeg citerer udenrigsministerens besvarelse, sådan som jeg har fået den tilsendt som ordfører:

»En accept af det sovjetiske udspil ville bl.a. betyde, at Sovjetunionen ville bevare et større antal raketter rettet mod Vesteuropa end i 1979, da NATO følte sig nødsaget til at træffe sin dobbeltbeslutning. Dengang var der udplaceret under 100 SS-20re, mens det, Andropov i dag tilbyder, alene er en reduktion til 162.«

Dette er usandt. Hvis ministeren havde sagt »et større antal SS-20 raketter« end dengang, så havde det været i orden, men der tales kun om raketter. Nu trækker ministeren på skulderen. Han tillægger ikke de andre raketter nogen vægt. Det gjorde han interessant nok for 2 måneder siden, da vi sidst drøftede denne sag. Dengang gjorde ministeren nemlig opmærksom på, at foruden de 220 SS-20 raketter, der var anbragt, så har:

»Sovjetunionen ... samtidig i betydeligt omfang bevaret sine ældre mellemdistancevåben af typen SS-4 og SS-5.«

For to måneder siden var det en alvorlig sag, at de havde bevaret deres SS-4 og SS-5, men i dag, når man skal sammenligne situationen 1979 med Andropovs tilbud, spiller SS-4 og SS-5 ikke nogen rolle.

Hvad er der sket i løbet af de to måneder? Altså fra dengang, da udenrigsministeren tillagde SS-4 og SS-5 vægt, og til nu, hvor de helt negligeres? Der er sket det, at Andropov er kommet med sit tilbud. Det er såmænd det eneste nye i den sag, og så skal udenrigsministeren finde en ny indfaldsvinkel.

Det næste, udenrigsministeren var inde på, er, at jeg havde sagt, at vestmagterne har overlegenhed i Europa. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har sagt, at en gennemførelse af Reagans nulløsning betyder et nul, tilbage til 1959 østpå, mens det betyder uforandret situation vestpå. Så har jeg sagt, at det omtalte institut for strategiske studier i 1979 fastslog, at der består noget nær balance mellem atomvåbnene på vest- og østsiden i Europa. Altså vil nulløsningen, uanset at der er sket en russisk oprustning siden – det benægter jeg ikke – betyde en udslættelseovre østpå, nul østpå, men bevarelse af status quo vestpå.

Det, udenrigsministeren så vil bilde os ind, er, at der næsten ikke findes atomvåben herovre vestpå. Det er jo fantastisk, når man tænker på, at jeg, da hele denne debat startede, kunne citere de amerikanske generalstabscheferes beretning, hvor det udtrykkelig